Warszawa, dnia 11 marca 2026 r.

Poz. 311

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW I GOSPODARKI[1)]

z dnia 18 lutego 2026 r.

w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków

Na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. c ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.[2)]) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) ekspozycja kredytowa – bilansową należność z tytułu kredytu lub pożyczki, skupionej wierzytelności, czeku lub weksla, zrealizowanej gwarancji, innej wierzytelności o podobnym charakterze oraz udzielone zobowiązanie pozabilansowe o charakterze finansowym lub gwarancyjnym;

2) ekspozycja kredytowa restrukturyzowana – ekspozycję wobec dłużnika, dla której zastosowano działania restrukturyzacyjne, o których mowa w art. 47b rozporządzenia nr 575/2013;

3) ekspozycja kredytowa wobec osób fizycznych – ekspozycję kredytową udzieloną na cele niezwiązane z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego, z wyłączeniem ekspozycji kredytowych ze spłatą balonową;

4) ekspozycja kredytowa ze spłatą balonową – kredyt, w przypadku którego spłata kapitału następuje co do zasady pod koniec okresu, na jaki została zawarta umowa kredytu, w jednej lub kilku ratach znacznie wyższych niż pozostałe raty, przede wszystkim odsetkowe, spłacane przez większość okresu, na jaki została zawarta umowa kredytu, z wyłączeniem należności wynikających z kredytu w rachunku bieżącym lub kredytu w karcie kredytowej;

5) fundusz pomocowy – fundusz, o którym mowa w art. 22g ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2025 r. poz. 265 i 1191);

6) fundusz poręczeniowy – osobę prawną, która nie działa w celu osiągnięcia zysku lub przeznacza zysk na cele statutowe służące tworzeniu korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości, prowadzącą działalność polegającą na udzielaniu gwarancji lub poręczeń za zobowiązania mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826), a także organizacji pożytku publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338);

7) instytucja pomostowa – instytucję pomostową w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy o BFG;

8) instrument przymusowej restrukturyzacji w postaci przejęcia przedsiębiorstwa w restrukturyzacji lub wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji – instrument przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa odpowiednio w art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o BFG;

---

1) Minister Finansów i Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów i Gospodarki (Dz. U. poz. 997).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 295 i 1598, z 2024 r. poz. 619, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 1218.

9) instrument przymusowej restrukturyzacji w postaci przeniesienia przedsiębiorstwa lub wybranych praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej – instrument przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa odpowiednio w art. 188 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o BFG;

10) jednostka zarządzająca instytucjonalnym systemem ochrony – jednostkę, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających;

11) kapitał Tier I – kapitał, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia nr 575/2013;

12) odpisy aktualizujące należności związane z ekspozycjami kredytowymi – odpisy aktualizujące od ekspozycji kredytowych odnoszące się do opłat, prowizji, odsetek, w tym odsetek skapitalizowanych, oraz korekt wynikających z zastosowania efektywnej stopy procentowej, oznaczającej część naliczonego przychodu, którego bank nie spodziewa się uzyskać;

13) odzyskanie przez dłużnika pełnej zdolności kredytowej – sytuacja ekonomiczno-finansowa dłużnika spełniająca warunki zakwalifikowania ekspozycji dłużnika do kategorii „normalne”;

14) model ryzyka kredytowego – stosowany w banku model zgodny z definicją modelu przyjętą na potrzeby zarządzania ryzykiem kredytowym oraz wszystkie komponenty wykorzystywane do oszacowania oczekiwanej straty kredytowej zgodnie ze standardem MSSF 9 oraz rekomendacjami wydawanymi przez Komisję Nadzoru Finansowego;

15) MSSF 9 – Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej 9 w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) 2023/1803 z dnia 13 września 2023 r. przyjmującego określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 237 z 26.09.2023, str. 1, z późn. zm.[3)]);

16) pierwotna wysokość zabezpieczanej kwoty – wysokość ekspozycji kredytowej określoną w umowie obowiązującej w dniu dokonywania klasyfikacji;

17) podmiot w restrukturyzacji – podmiot w restrukturyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 44 ustawy o BFG;

18) rezerwy celowe – rezerwy na ryzyko związane z działalnością banków odnoszące się do ekspozycji kredytowych w tej części, która nie odnosi się do opłat, prowizji, odsetek, w tym odsetek skapitalizowanych, oraz korekt wynikających z zastosowania efektywnej stopy procentowej, oznaczającej część udzielonej należności, której bank nie spodziewa się odzyskać;

19) rezerwa na ryzyko ogólne – rezerwę utworzoną zgodnie z art. 130 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176);

20) rozporządzenie nr 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.[4)]);

21) sektor instytucji rządowych i samorządowych – organy władzy publicznej i podległe im jednostki organizacyjne, państwowe osoby prawne oraz inne państwowe jednostki organizacyjne, których działalność jest finansowana ze środków publicznych w całości lub w przeważającej części;

22) system ochrony – system ochrony w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających;

23) ustawa o BFG – ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2025 r. poz. 643, 1069 i 1844 oraz z 2026 r. poz. 176);

24) zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej – instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 98 rozporządzenia nr 575/2013;

---

3) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 239 z 28.09.2023, str. 39, Dz. Urz. UE L 2023/2468 z 09.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2579 z 21.11.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2822 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/1317 z 16.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2862 z 13.11.2024, Dz. Urz. UE L 2025/1047 z 28.05.2025, Dz. Urz. UE L 2025/1266 z 01.07.2025, Dz. Urz. UE L 2025/1331 z 10.07.2025 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90863 z 04.11.2025.

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 335 z 13.10.2020, str. 20, Dz. Urz. UE L 405 z 02.12.2020, str. 79, Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 116 z 06.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 29, Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/1623 z 19.06.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2795 z 31.10.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2987 z 04.12.2024, Dz. Urz. UE L 2025/1215 z 25.06.2025 oraz Dz. Urz. UE L 2025/1496 z 19.09.2025.

25) zewnętrzne bazy danych – wystandaryzowane zewnętrzne, w tym międzybankowe, zbiory danych prowadzone dla celów oceny ryzyka kredytowego przez instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz wystandaryzowane zbiory danych prowadzone przez biura informacji gospodarczej, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 85 oraz z 2026 r. poz. 176), oraz Krajowy Rejestr Zadłużonych, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1584 i 1792).

§ 2. 1. Banki tworzą rezerwy celowe oraz odpisy aktualizujące należności związane z ekspozycjami kredytowymi w odniesieniu do ekspozycji kredytowych zaklasyfikowanych do:

1) kategorii „normalne” – z wyłączeniem ekspozycji kredytowych wobec sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz banków działających w ramach systemu ochrony;

2) kategorii „pod obserwacją”;

3) grupy „zagrożone” – do kategorii „poniżej standardu”, „wątpliwe” lub „stracone”.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek banku, zezwolić na inną klasyfikację ekspozycji kredytowych, na podstawie modelu ryzyka kredytowego, informując ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o udzielonym zezwoleniu.

3. Zasady klasyfikacji ekspozycji kredytowych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Wykaz zabezpieczeń umożliwiających pomniejszenie podstawy tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

5. Obowiązek tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi nie dotyczy ekspozycji kredytowych stanowiących udzielone zobowiązania pozabilansowe w przypadku, gdy postanowienia umowy kredytowej:

1) gwarantują bankowi swobodę w podjęciu decyzji o uruchomieniu środków w ramach zobowiązania lub

2) uzależniają uruchomienie środków w ramach zobowiązania od terminowej obsługi już wykorzystanej części środków i niebudzącej obaw sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika w przypadku, gdy jest wymagane stosowanie tego kryterium, lub

3) uzależniają uruchomienie środków w ramach zobowiązania od złożenia zabezpieczeń wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia, umożliwiających pomniejszenie podstawy tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi o kwotę odpowiadającą uruchamianym środkom.

§ 3. 1. Rezerwy celowe na ryzyko związane z ekspozycjami kredytowymi zaklasyfikowanymi do kategorii „normalne” oraz odpisy aktualizujące należności związane z tymi ekspozycjami kredytowymi tworzy się w relacji do podstawy tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi, w wysokości 0,5 % podstawy tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi, z wyłączeniem ekspozycji kredytowych wobec sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz banków działających w ramach systemu ochrony.

2. Rezerwy celowe na ryzyko związane z ekspozycjami kredytowymi zaklasyfikowanymi do kategorii „pod obserwacją”, „poniżej standardu”, „wątpliwe” i „stracone” oraz odpisy aktualizujące należności związane z tymi ekspozycjami kredytowymi tworzy się na podstawie indywidualnej oceny ryzyka obciążającego daną ekspozycję, jednak w wysokości co najmniej wymaganego poziomu rezerw oraz odpisów, stanowiącego w relacji do podstawy tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi:

1) 7 % – w przypadku kategorii „pod obserwacją”;

2) 30 % – w przypadku kategorii „poniżej standardu”;

3) 60 % – w przypadku kategorii „wątpliwe”;

4) 100 % – w przypadku kategorii „stracone”.

3. Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek banku, może zezwolić na utworzenie rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi w innej wysokości niż wysokość określona w ust. 1 i 2, na podstawie modeli ryzyka kredytowego. Komisja informuje ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o udzielonym zezwoleniu.

4. Rezerwy celowe oraz odpisy aktualizujące należności związane z ekspozycjami kredytowymi tworzy się, aktualizuje co do wysokości oraz rozwiązuje najpóźniej w ostatnim dniu miesiąca kończącego kwartał, w którym dokonano przeglądu i klasyfikacji ekspozycji kredytowych.

§ 4. 1. Podstawę tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi stanowi wartość bilansowa ekspozycji kredytowych bez uwzględnienia utworzonych rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi. Wszelkie korekty wynikające z wyceny metodą zamortyzowanego kosztu w pierwszej kolejności korygują podstawę tworzenia odpisów aktualizujących.

2. Podstawę tworzenia rezerw celowych na ryzyko związane z ekspozycjami kredytowymi zaklasyfikowanymi do kategorii „normalne", „pod obserwacją" lub grupy „zagrożone" oraz odpisów aktualizujących należności związanych z tymi ekspozycjami kredytowymi można pomniejszyć o kwotę, o której mowa w § 5 ust. 2.

3. Przeglądów i aktualizacji wartości zabezpieczeń, o które pomniejszono podstawę tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi, dokonuje się w trybie obowiązującym dla przeglądów i klasyfikacji ekspozycji kredytowych.

4. W przypadku zabezpieczeń w postaci hipoteki, zastawu na statku morskim wpisanym do rejestru okrętowego (hipoteki morskiej) i zastawu na statku powietrznym wpisanym do rejestru państwowego statków powietrznych z odpowiednim zastosowaniem art. 11 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2025 r. poz. 1431 i 1668 oraz z 2026 r. poz. 176), wartość zabezpieczenia ustala się na podstawie:

1) posiadanej wyceny rzeczoznawcy lub

2) wyceny bankowo-hipotecznej – w przypadkach określonych w odrębnych przepisach;

3) aktualnej ceny odpowiadającej położeniu i klasie gruntów ogłaszanej przez Główny Urząd Statystyczny – w przypadku hipoteki na użytkach rolnych.

5. Wycena nieruchomości podlega weryfikacji z zastosowaniem odpowiednio art. 208 ust. 3 lit. b rozporządzenia nr 575/2013.

§ 5. 1. Pomniejszeń, o których mowa w § 4 ust. 2, można dokonać, jeżeli na dzień dokonywania przeglądu i aktualizacji, o których mowa w § 4 ust. 3, wartość zabezpieczenia jest możliwa do uzyskania w wysokości uwzględnianej do pomniejszenia podstawy tworzenia rezerw oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi, podczas ewentualnego postępowania egzekucyjnego, upadłościowego lub restrukturyzacyjnego, biorąc pod uwagę ograniczenia prawne, ekonomiczne i faktyczne, mogące wpływać na rzeczywistą możliwość zaspokojenia się banku z przedmiotu zabezpieczenia.

2. Kwota, o którą można pomniejszyć podstawę tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi, w przypadku zabezpieczeń w postaci:

1) hipoteki – nie może być wyższa niż wysokość dokonanego wpisu do księgi wieczystej oraz:

   a) 50 % wartości ustalonej na podstawie wyceny rzeczoznawcy, przy czym gdy wycena rzeczoznawcy nie uwzględnia wcześniej powstałych i ujawnionych w księdze wieczystej obciążeń, wartość pomniejsza się najpierw o łączną kwotę tych obciążeń, lub

   b) 60 % bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, ustalonej zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 110), lub

   c) 50 % aktualnej ceny odpowiadającej położeniu i klasie gruntów ogłaszanej przez Główny Urząd Statystyczny w przypadku hipoteki na użytkach rolnych;

2) przeniesienia na bank prawa własności nieruchomości – nie może być wyższa niż:

   a) 50 % wartości ustalonej na podstawie wyceny rzeczoznawcy, przy czym gdy wycena rzeczoznawcy nie uwzględnia ujawnionych w księdze wieczystej obciążeń, wartość pomniejsza się najpierw o łączną kwotę tych obciążeń, lub

   b) 60 % bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, ustalonej zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych, lub

   c) 50 % aktualnej ceny odpowiadającej położeniu i klasie gruntów ogłaszanej przez Główny Urząd Statystyczny w przypadku hipoteki na użytkach rolnych;

3) środków pieniężnych na rachunku depozytowym Ministra Finansów, o których mowa w art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846), pochodzących z egzekucji z nieruchomości, na której bank posiadał hipotekę – nie może być wyższa niż:

   a) oszacowana przez bank z należytą ostrożnością, w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, wartość środków należnych bankowi jako wierzycielowi do czasu zatwierdzenia planu podziału lub

   b) wartość środków należnych bankowi jako wierzycielowi wynikająca ze sporządzonego i zatwierdzonego planu podziału;

4) przeniesienia na bank przez dłużnika, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności rzeczy ruchomej, na warunkach określonych przez strony w umowie – nie może być wyższa niż:

   a) 50 % wartości zakupu i 50 % pierwotnej wysokości zabezpieczanej kwoty – w przypadku zakupu rzeczy ruchomej nowo wytworzonej, gdy od daty zakupu tej rzeczy do daty zastosowania pomniejszenia nie minęło 365 dni, lub

   b) 50 % wartości ustalonej na podstawie wyceny rzeczy ruchomej dokonanej przez rzeczoznawcę lub wartości wskazanej w polisie ubezpieczeniowej danej rzeczy ruchomej, lub wartości sprzedaży netto danej rzeczy ruchomej – w przypadkach innych niż przypadki określone w lit. a;

5) przeniesienia prawa własności papierów wartościowych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 6, nie może być wyższa niż 50 % ich wartości godziwej;

6) przeniesienia na bank, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności papierów wartościowych:

   a) emitowanych przez Skarb Państwa, Narodowy Bank Polski, banki centralne lub rządy państw będących członkiem Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD),

   b) gwarantowanych lub poręczanych przez podmiot, którego zobowiązania lub działalność są objęte gwarancją, poręczeniem, w tym poręczeniem wekslowym lub innym mechanizmem wsparcia, udzielonymi przez Skarb Państwa na podstawie odrębnych przepisów, spełniającymi wymogi ochrony kredytowej w rozumieniu art. 213–215 rozporządzenia nr 575/2013,

   c) emitowanych przez inne banki

   – nie może być wyższa niż 100 % wartości godziwej;

7) zastawu na statku morskim wpisanym do rejestru okrętowego (hipoteki morskiej) lub powietrznym wpisanym do rejestru państwowego statków powietrznych z odpowiednim zastosowaniem art. 11 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, nie może być wyższa niż 50 % wyceny rzeczoznawcy i 50 % pierwotnej wysokości zabezpieczanej kwoty;

8) zastawu rejestrowego na prawach własności papierów wartościowych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 6, nie może być wyższa niż 50 % ich wartości godziwej;

9) zastawu rejestrowego na prawach własności papierów wartościowych, o których mowa w pkt 6, nie może być wyższa niż 100 % wartości godziwej;

10) zastawu rejestrowego na rzeczy ruchomej – nie może być wyższa niż:

   a) 50 % wartości zakupu i 50 % pierwotnej wysokości zabezpieczanej kwoty – w przypadku zakupu rzeczy nowo wytworzonej, gdy od daty zakupu tej rzeczy do daty zastosowania pomniejszenia nie minęło 365 dni, lub

   b) 50 % wartości ustalonej na podstawie wyceny rzeczy ruchomej dokonanej przez rzeczoznawcę lub wartości wskazanej w polisie ubezpieczeniowej danej rzeczy ruchomej, lub wartości sprzedaży netto danej rzeczy ruchomej – w przypadkach innych niż przypadki określone w lit. a;

11) gwarancji lub poręczeń, w tym poręczeń wekslowych, o których mowa w pkt 12 załącznika nr 2 do rozporządzenia, oraz oświadczenia patronackiego, o którym mowa w pkt 13 załącznika nr 2 do rozporządzenia – łącznie w stosunku do jednego podmiotu nie może być wyższa niż 15 % aktywów netto wystawcy zabezpieczenia, pomniejszonych o należne, lecz niewniesione wkłady na poczet kapitałów (funduszy) podstawowych oraz o akcje własne, według ich wartości godziwej;

12) gwarancji lub poręczeń, w tym poręczeń wekslowych, z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu Banku Gospodarstwa Krajowego udzielonych z funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie odrębnych przepisów – nie może być wyższa niż 100 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

13) gwarancji lub poręczeń, w tym poręczeń wekslowych, z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu Banku Gospodarstwa Krajowego, o których mowa w rozdziale 8a ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2024 r. poz. 291), a także regwarancji lub reporęczenia, zabezpieczających zobowiązania funduszy poręczeniowych, jeżeli są powiązane z określoną ekspozycją kredytową banku – nie może być wyższa niż 100 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

14) gwarancji lub poręczeń, w tym poręczeń wekslowych, wymienionych w pkt 16–20 załącznika nr 2 do rozporządzenia – nie może być wyższa niż 100 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

15) gwarancji lub poręczeń, w tym poręczeń wekslowych, wymienionych w pkt 21 załącznika nr 2 do rozporządzenia – nie może być wyższa niż 50 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

16) gwarancji lub poręczeń, w tym poręczeń wekslowych, wymienionych w pkt 22 załącznika nr 2 do rozporządzenia – nie może być wyższa niż 100 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

17) przelewu wierzytelności z akredytywy zabezpieczającej (akredytywa typu stand-by) otwartej lub potwierdzonej przez bank mający siedzibę w państwie będącym członkiem OECD, w przypadku gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw – nie może być wyższa niż 90 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

18) zabezpieczeń wymienionych w pkt 24 i 25 załącznika nr 2 do rozporządzenia – nie może być wyższa niż 90 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

19) zabezpieczeń wymienionych w pkt 26–30 załącznika nr 2 do rozporządzenia – nie może być wyższa niż 100 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

20) ubezpieczenia ekspozycji kredytowej w zakładzie ubezpieczeń mającym siedzibę w państwie będącym członkiem OECD w przypadku, gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa zakładu ubezpieczeń nie budzi obaw – nie może być wyższa niż 50 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

21) bezwarunkowej cesji wierzytelności od kontrahenta mającego siedzibę w państwie będącym członkiem OECD, w przypadku gdy:

   a) wierzytelność jest bezsporna i nieprzeterminowana oraz

   b) kontrahent posiada rating przyznany przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej na poziomie inwestycyjnym

   – nie może być wyższa niż 50 % pierwotnej wysokości zabezpieczonej kwoty;

22) przeniesienia na bank, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności papierów wartościowych będących w obrocie giełdowym w państwie będącym członkiem OECD – nie może być wyższa niż 50 % wartości godziwej.

3. W przypadku wpisu do księgi wieczystej dokonanego na wniosek administratora hipoteki, o którym mowa w art. 68^2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2025 r. poz. 341, 1669, 1792 i 1793 oraz z 2026 r. poz. 119), kwota, o którą można pomniejszyć podstawę tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi, nie może być wyższa niż wartość wynikająca z zakresu zabezpieczenia poszczególnych wierzytelności, określonego w umowie ustanawiającej hipotekę, wyliczona z uwzględnieniem ust. 2 pkt 1.

4. Limity kwoty ekspozycji kredytowej, o którą można pomniejszyć podstawę tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

5. W przypadku ekspozycji kredytowych zabezpieczonych zabezpieczeniami wymienionymi:

1) w pkt 1 i 2 załącznika nr 2 do rozporządzenia kwota, o którą można pomniejszyć podstawę tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi, nie może być większa niż limit pomniejszenia dla poszczególnych okresów opóźnienia w spłacie określony w tabeli nr 1 załącznika nr 3 do rozporządzenia;

2) w pkt 3–33 załącznika nr 2 do rozporządzenia kwota, o którą można pomniejszyć podstawę tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi, nie może być większa niż limit pomniejszenia dla poszczególnych okresów opóźnienia w spłacie określony w tabeli nr 2 załącznika nr 3 do rozporządzenia.

6. Jeżeli w przypadku ekspozycji kredytowej opóźnionej w spłacie terminy spłaty zostały zmienione, opóźnienie w spłacie ekspozycji kredytowej liczy się dla celów określonych w ust. 4 według zmienionych terminów spłaty, pod warunkiem że zmiana ta została dokonana po raz pierwszy. W przypadku kolejnych zmian terminów spłaty opóźnienie w spłacie ekspozycji kredytowej liczy się według terminów spłaty ustalonych w pierwszej zmianie.

§ 6. W przypadku gdy bank posiada wobec dłużnika ekspozycje kredytowe stanowiące zarówno należności bilansowe, jak i udzielone zobowiązania pozabilansowe, jeżeli warunki umowy kredytowej nie stanowią inaczej, posiadane zabezpieczenia uwzględnia się w pierwszej kolejności w ustalaniu podstawy tworzenia rezerwy celowej na należności bilansowe oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi.

§ 7. Wymagany poziom rezerw celowych na ryzyko związane z ekspozycjami kredytowymi oraz odpisów aktualizujących należności związanych z tymi ekspozycjami kredytowymi:

1) zaklasyfikowanymi do kategorii „normalne” – pomniejsza się o kwotę równą 50 % rezerwy na ryzyko ogólne;

2) zaklasyfikowanymi do kategorii „pod obserwacją” – pomniejsza się o kwotę równą 50 % rezerwy na ryzyko ogólne.

§ 8. Rezerwy celowe oraz odpisy aktualizujące należności związane z ekspozycjami kredytowymi ujmuje się w ciężar kosztów.

§ 9. 1. Rezerwy celowe oraz odpisy aktualizujące należności związane z ekspozycjami kredytowymi rozwiązuje się po wygaśnięciu przyczyn ich utworzenia.

2. Rezerwę celową oraz odpisy aktualizujące należności związane z ekspozycjami kredytowymi zmniejsza się odpowiednio do:

1) zmniejszenia się kwoty ekspozycji kredytowej;

2) zmiany kategorii ekspozycji kredytowej na kategorię o niższym stopniu ryzyka w wyniku dokonanej klasyfikacji;

3) wzrostu wartości zabezpieczenia pomniejszającego podstawę tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi;

4) wzrostu wartości rezerwy na ryzyko ogólne.

3. Ekspozycje kredytowe stanowiące należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne ujmuje się w ciężar utworzonych na nie rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi.

§ 10. 1. Przyjęte przez bank zasady tworzenia i rozwiązywania rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących opisuje się w polityce rachunkowości banku.

2. Zmiana zasad, o których mowa w ust. 1, może wynikać z przeprowadzonych analiz w zakresie poziomu odzyskiwania należności w poszczególnych kategoriach ryzyka i przyjętych zabezpieczeń.

3. Konsekwencje dokonanych zmian opisuje się w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego banku.

§ 11. 1. Wniosek, o którym mowa w § 2 ust. 2 oraz § 3 ust. 3, zawiera:

1) szczegółowy opis modelu ryzyka kredytowego, w tym:

   a) zasady określania portfela kredytowego objętego modelem ryzyka kredytowego, w tym jego segmentacji, oraz analizę jego jednorodności,

   b) określenie rozkładu strat w portfelu kredytowym,

   c) zasady szacowania poszczególnych parametrów ryzyka wykorzystanych na potrzeby kwantyfikacji poziomu strat na portfelu kredytowym,

   d) zasady wyznaczania straty,

   e) opis źródeł danych wykorzystanych na potrzeby budowy oraz bieżącego stosowania modelu ryzyka kredytowego,

   f) zasady zarządzania danymi oraz zasady zapewnienia wysokiej jakości danych wykorzystanych na potrzeby budowy oraz bieżącego stosowania modelu ryzyka kredytowego,

   g) zasady uwzględniania zabezpieczeń dopuszczonych w rozporządzeniu,

   h) zasady weryfikacji historycznej oszacowań założeń modelu ryzyka kredytowego,

   i) wyniki przeprowadzonych weryfikacji historycznych oszacowań modelu ryzyka kredytowego,

   j) zasady niezależnej walidacji wewnętrznej modelu ryzyka kredytowego,

   k) wyniki przeprowadzonych dotychczas walidacji wewnętrznych modelu ryzyka kredytowego;

2) zasady klasyfikacji ekspozycji kredytowych na podstawie modelu ryzyka kredytowego oraz szczegółowe wyniki klasyfikacji dla bieżącego portfela, w tym z uwzględnieniem stosowanego poziomu segmentacji, oraz okresu historycznego obejmującego przynajmniej trzy poprzedzające lata;

3) opis stosowanej definicji niewykonania zobowiązania;

4) procedury zarządzania ryzykiem kredytowym w banku, w tym procedury wewnętrznej kontroli w zarządzaniu ryzykiem kredytowym;

5) procedury dotyczące procesu zarządzania ryzykiem modeli;

6) przykład zastosowania modelu ryzyka kredytowego do klasyfikacji ekspozycji kredytowych oraz wyznaczania wymaganego poziomu rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi za okres poprzedniego kwartału wraz z wynikami weryfikacji historycznej.

2. Wycena wartości bilansowej i pozabilansowej ekspozycji kredytowych wynikająca z zastosowania przyjętego modelu jest zgodna z wyceną wynikającą z zastosowania Międzynarodowych Standardów Rachunkowości.

3. Zezwolenia, o których mowa w § 2 ust. 2 oraz § 3 ust. 3, mogą:

1) być wydane bezterminowo lub na czas określony;

2) zostać cofnięte, jeżeli bank nie zapewnia właściwego zarządzania ryzykiem kredytowym, w szczególności jeżeli na podstawie przeprowadzonej weryfikacji Komisja Nadzoru Finansowego stwierdzi, że w ostatnim roku obrotowym rzeczywiste straty są wyższe od rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi obliczonych na podstawie modelu ryzyka kredytowego.

§ 12. W przypadku utworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi w wysokości niższej niż wymagany poziom rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi zarząd banku niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o przyczynach takiego stanu i niezwłocznie uzupełnia brakujące rezerwy celowe oraz odpisy aktualizujące należności związane z ekspozycjami kredytowymi, przy czym uzupełnienie nie może nastąpić później niż do końca danego roku obrotowego.

§ 13. Decyzje Komisji Nadzoru Finansowego dotyczące rezerw celowych wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia albo cofnięcia.

§ 14. Do roku obrotowego rozpoczynającego się przed dniem 1 stycznia 2027 r. stosuje się przepisy rozporządzenia, o którym mowa w § 17.

§ 15. 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie po raz pierwszy do roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2026 r.

2. W przypadku zmian w sposobie ujęcia rezerw na ryzyko lub odpisów aktualizujących w księgach rachunkowych wynikających z wejścia w życie rozporządzenia różnicę między wartością wynikającą z poprzedniego roku obrotowego a wartością wynikającą z ujęcia rezerw na ryzyko lub odpisów aktualizujących w księgach rachunkowych na podstawie rozporządzenia ujmuje się w wyniku z lat ubiegłych.

§ 16. Do dnia 31 grudnia 2027 r. banki są obowiązane do utworzenia minimum 80 % wymaganych rezerw oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi w odniesieniu do ekspozycji kredytowych zaklasyfikowanych do kategorii „normalne”.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. z 2021 r. poz. 1238).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów i Gospodarki: *A. Domański*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki
z dnia 18 lutego 2026 r. (Dz. U. poz. 311)

Załącznik nr 1

ZASADY KLASYFIKACJI EKSPOZYCJI KREDYTOWYCH

I. Kryteria klasyfikacji ekspozycji kredytowych

1. Ekspozycje kredytowe klasyfikuje się zgodnie z częścią II na podstawie:

1) kryterium terminowości spłaty kapitału lub odsetek w odniesieniu do:
   a) ekspozycji kredytowych wobec Skarbu Państwa,
   b) ekspozycji kredytowych wobec osób fizycznych;
2) dwóch niezależnych od siebie kryteriów w odniesieniu do pozostałych ekspozycji kredytowych:
   a) terminowości spłaty kapitału lub odsetek,
   b) sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika.

2. W przypadkach ekspozycji kredytowych dłużnika zakwalifikowanych do kategorii „stracone”, spełniających łącznie następujące kryteria:

1) utworzono rezerwy celowe i odpisy aktualizujące w wysokości 100 % podstawy tworzenia rezerw celowych i odpisów aktualizujących dla wszystkich ekspozycji wobec danego klienta,
2) brak jest perspektyw na zmianę klasyfikacji ekspozycji kredytowej i poziomu tworzonych rezerw celowych z uwagi na zaawansowany stan windykacji należności w szczególności w trybie: upadłości likwidacyjnej, likwidacji majątkowej lub egzekucji komorniczej

– bank przeprowadza proces klasyfikacji wskazany w ust. 1 pkt 2 lit. b lub monitoruje co najmniej ocenę jakości i wartości zabezpieczeń oraz skuteczności prowadzonej windykacji, egzekucji działań restrukturyzacyjnych lub działań podejmowanych w ramach postępowania upadłościowego.

3. Ocena sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika, z zastrzeżeniem części II ust. 1 pkt 4, odpowiednio do jego statusu, w tym rodzaju prowadzonej ewidencji księgowej, rodzaju podmiotu lub odpowiednio do rodzaju kredytu, w szczególności uwzględnia:

1) w przypadku podmiotów prowadzących rachunkowość zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości:
   a) mierniki ilościowe, do których zalicza się:
      – wskaźniki efektywności działania (np. rentowność, zyskowność kapitału),
      – wskaźniki płynności,
      – wskaźniki rotacji majątku obrotowego i zobowiązań bieżących,
      – wskaźniki struktury bilansu (np. wskaźniki zadłużenia i możliwości obsługi długu),
      – współczynniki kapitałowe (w przypadku banków) i wymogi w zakresie wypłacalności (w przypadku zakładów ubezpieczeń),
   b) mierniki jakościowe, do których zalicza się:
      – jakość zarządzania (ocena kadry kierowniczej),
      – stopień zależności od rynku,
      – stopień zależności od dotacji rządowych, zamówień rządowych, kilku dużych dostawców lub odbiorców,
      – stopień zależności od innych podmiotów grupy;
2) w przypadku pozostałych podmiotów mierniki ilościowe charakteryzujące zdolność klienta do spłaty zobowiązań z tytułu kredytów oraz mierniki jakościowe związane z oceną wiarygodności kredytowej i jakością zarządzania; wskaźniki ilościowe i jakościowe są wyznaczane przez bank na podstawie odpowiednich analiz i informacji w sposób zapewniający rzetelny zakres oceny dostosowany do danego dłużnika lub rodzaju finansowania;
3) dostępne oceny zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej, odnoszące się zarówno do dłużnika, jak i państwa jego pochodzenia;

4) informacje wynikające z zewnętrznych baz danych, dotyczące w szczególności nieobsługiwanych zobowiązań klientów;

5) informacje o historii współpracy klienta z bankiem.

4. W przypadku ekspozycji kredytowych:

1) wynikających z nabycia przez bank czeków, weksli oraz wierzytelności z prawem regresu – ocenę sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika można zastąpić oceną sytuacji ekonomiczno-finansowej wierzyciela;

2) wynikających z finansowania projektów inwestycyjnych, prowadzonych w ramach powołanych do tego celu odrębnych spółek prawa handlowego – ocenę sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika można zastąpić oceną struktury prawno-finansowej projektu inwestycyjnego, biorąc pod uwagę zawarte i obowiązujące umowy i wiążące oświadczenia minimalizujące poszczególne rodzaje ryzyka projektu, ze szczególnym uwzględnieniem założeń finansowych projektu, które stanowiły podstawę zaangażowania banku z tytułu ekspozycji kredytowej;

3) w części zabezpieczonej zabezpieczeniami wymienionymi w pkt 16–19, 22 i 26 załącznika nr 2 do rozporządzenia – ocenę sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika można zastąpić oceną sytuacji ekonomiczno-finansowej wystawcy zabezpieczenia; zabezpieczenia te uwzględnia się, stosując odpowiednio zasady określone w § 5 rozporządzenia;

4) w części zabezpieczonej zabezpieczeniami, o których mowa w pkt 27 załącznika nr 2 do rozporządzenia, ekspozycje mogą być klasyfikowane jako ekspozycje kredytowe „normalne”; zabezpieczenia te uwzględnia się, stosując odpowiednio zasady określone w § 5 rozporządzenia.

II. Klasyfikacja ekspozycji kredytowych

1. Ekspozycje kredytowe klasyfikuje się do następujących kategorii:

1) w przypadku ekspozycji wobec Skarbu Państwa:

a) ekspozycje kredytowe „normalne” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek w stosunku do harmonogramu spłat określonego w chwili powstania zobowiązania Skarbu Państwa nie przekracza 30 dni,

b) ekspozycje kredytowe „pod obserwacją” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 30 dni i nie przekracza 90 dni,

c) ekspozycje kredytowe „poniżej standardu” – obejmujące:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 90 dni i nie przekracza 180 dni, lub

– skupione należności, dla których pierwotne opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek na dzień zakupu przekraczało 90 dni, a nie przekraczało 180 dni, lub

– ekspozycje kredytowe, których dotyczy niewykonanie zobowiązania zgodnie z art. 178 rozporządzenia nr 575/2013, które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe” lub „stracone”, lub

– ekspozycje kredytowe, wobec których zastosowano istotne zmiany umowy, o których mowa w ust. 8, a które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe” lub „stracone”, lub

– ekspozycje, wobec których zastosowano zmiany umowy, o których mowa w ust. 7, wynikające z trudności finansowych klienta, ale niespełniające kryteriów istotnej modyfikacji oraz niezaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe” lub „stracone”, a niespełniające kryteriów zaklasyfikowania do kategorii „normalne” lub „pod obserwacją”,

d) ekspozycje kredytowe „wątpliwe” – obejmujące:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek w stosunku do harmonogramu spłat określonego w momencie powstania zobowiązania Skarbu Państwa przekracza 180 dni i nie przekracza 365 dni, lub

– skupione należności, dla których pierwotne opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek na dzień zakupu przekraczało 180 dni, a nie przekraczało 365 dni, lub

– ekspozycje kredytowe, wobec których zastosowano istotne zmiany umowy, o których mowa w ust. 8, a które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „poniżej standardu” lub „stracone”,

– ekspozycje, wobec których zastosowano zmiany umowy, o których mowa w ust. 7, wynikające z trudności finansowych klienta, ale niespełniające kryteriów istotnej modyfikacji oraz niezaklasyfikowane do kategorii „stracone”, a niespełniające kryteriów zaklasyfikowania do kategorii „normalne”, „pod obserwacją” lub „poniżej standardu,

e) ekspozycje kredytowe „stracone” – obejmujące:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek w stosunku do harmonogramu spłat określonego w momencie powstania zobowiązania Skarbu Państwa przekracza 365 dni, lub

– wszelkie ekspozycje kredytowe sporne, lub

– skupione należności, dla których pierwotne opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek na dzień zakupu przekraczało 365 dni, lub

– ekspozycje kredytowe, wobec których zastosowano istotne zmiany umowy, o których mowa w ust. 8, a które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „poniżej standardu” lub „wątpliwe”,

– ekspozycje, wobec których zastosowano zmiany umowy, o których mowa w ust. 7, wynikające z trudności finansowych klienta, ale niespełniające kryteriów istotnej modyfikacji oraz niespełniające kryteriów zaklasyfikowania do kategorii „normalne”, „pod obserwacją”, „poniżej standardu” lub „wątpliwe”;

2) w przypadku ekspozycji kredytowych wobec osób fizycznych:

a) ekspozycje kredytowe „normalne” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek nie przekracza 30 dni,

b) ekspozycje kredytowe „pod obserwacją” obejmujące ekspozycje kredytowe:

– w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 30 dni i nie przekracza 90 dni, lub

– które przestały być nieobsługiwane zgodnie z art. 47a ust. 6 rozporządzenia nr 575/2013, znajdujące się w okresie warunkowym, o którym mowa w art. 47a ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013,

c) ekspozycje kredytowe „poniżej standardu” obejmujące:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 90 dni i nie przekracza 180 dni, lub

– skupione należności, dla których pierwotne opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek na dzień zakupu przekraczało 90 dni, a nie przekraczało 180 dni, lub

– ekspozycje kredytowe, których dotyczy niewykonanie zobowiązania zgodnie z art. 178 rozporządzenia nr 575/2013, które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe” lub „stracone”, lub

– ekspozycje kredytowe, wobec których zastosowano istotne zmiany umowy, o których mowa w ust. 8, a które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe” lub „stracone”, lub

– ekspozycje, wobec których zastosowano zmiany umowy, o których mowa w ust. 7, wynikające z trudności finansowych klienta, ale niespełniające kryteriów istotnej modyfikacji oraz niezaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe” lub „stracone”, a niespełniające kryteriów zaklasyfikowania do kategorii „normalne” lub „pod obserwacją”,

d) ekspozycje kredytowe „wątpliwe” – obejmujące:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 180 dni i nie przekracza 365 dni, lub

– skupione należności, dla których pierwotne opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek na dzień zakupu przekraczało 180 dni, a nie przekraczało 365 dni, lub

– ekspozycje kredytowe, wobec których zastosowano istotne zmiany umowy, o których mowa w ust. 8, a które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „poniżej standardu” lub „stracone”,

– ekspozycje, wobec których zastosowano zmiany umowy, o których mowa w ust. 7, wynikające z trudności finansowych klienta, ale niespełniające kryteriów istotnej modyfikacji oraz niezaklasyfikowane do kategorii „stracone” i niespełniające kryteriów zaklasyfikowania do kategorii „normalne”, „pod obserwacją” lub „poniżej standardu”,

e) ekspozycje kredytowe „stracone” – obejmujące:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 365 dni, lub

– skupione należności, dla których pierwotne opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek na dzień zakupu przekraczało 365 dni, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników, przeciwko którym bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, lub

– ekspozycje kredytowe kwestionowane przez dłużników na drodze postępowania sądowego, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których miejsce pobytu jest nieznane i których majątek nie został ujawniony, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników, dla których zakończono postępowanie upadłościowe wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników zmarłych, lub

– ekspozycje kredytowe, wobec których zastosowano istotne zmiany umowy, o których mowa w ust. 8, a które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „poniżej standardu" lub „wątpliwe",

– ekspozycje, wobec których zastosowano zmiany umowy, o których mowa w ust. 7, wynikające z trudności finansowych klienta, ale niespełniające kryteriów istotnej modyfikacji oraz niespełniające kryteriów zaklasyfikowania do kategorii „normalne", „pod obserwacją", „poniżej standardu" lub „wątpliwe";

3) w przypadku ekspozycji wobec instytucji pomostowej lub podmiotu w restrukturyzacji, wobec którego nie zastosowano instrumentów przymusowej restrukturyzacji w postaci przejęcia przedsiębiorstwa w restrukturyzacji lub wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji lub przeniesienia przedsiębiorstwa lub wybranych praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej:

a) ekspozycje kredytowe „normalne" – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek nie przekracza 30 dni, a dostępne informacje, w szczególności informacje ogłaszane na podstawie art. 109 ustawy o BFG przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, nie wskazują, że odpowiednio instytucja pomostowa lub podmiot w restrukturyzacji nie spełnia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92–98 rozporządzenia nr 575/2013,

b) ekspozycje kredytowe „pod obserwacją" – obejmujące ekspozycje kredytowe inne niż wskazane w lit. a, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek nie przekracza 90 dni, a dostępne informacje nie wskazują, że odpowiednio instytucja pomostowa lub podmiot w restrukturyzacji nie spełnia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92–98 rozporządzenia nr 575/2013,

c) ekspozycje kredytowe „poniżej standardu" – obejmujące ekspozycje kredytowe inne niż wskazane w lit. a i b, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek nie przekracza 180 dni lub sytuacja ekonomiczno-finansowa odpowiednio instytucji pomostowej lub podmiotu w restrukturyzacji może wpłynąć na opóźnienie terminowej spłaty ekspozycji, w szczególności gdy nie spełnia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92–98 rozporządzenia nr 575/2013,

d) ekspozycje kredytowe „wątpliwe" – obejmujące ekspozycje kredytowe inne niż wskazane w lit. a–c, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek nie przekracza 365 dni lub sytuacja ekonomiczno-finansowa odpowiednio instytucji pomostowej lub podmiotu w restrukturyzacji uległa znacznemu pogorszeniu, w szczególności gdy nie spełnia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92–98 rozporządzenia nr 575/2013,

e) ekspozycje kredytowe „stracone" – obejmujące ekspozycje kredytowe inne niż wskazane w lit. a–d, w szczególności:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 365 dni, lub

– wszelkie ekspozycje kredytowe sporne, lub

– ekspozycje kredytowe instytucji pomostowej lub podmiotu w restrukturyzacji, w stosunku do których ogłoszono upadłość lub w stosunku do których nastąpiło otwarcie likwidacji;

4) w przypadku ekspozycji kredytowych zaklasyfikowanych do kategorii „normalne", których kwota ekspozycji łącznie z innymi ekspozycjami banku wobec tego podmiotu nie przekracza dwunastokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w pierwszym miesiącu danego roku kalendarzowego ani 0,2 % kapitału Tier I banku, ekspozycja kredytowa może pozostać w kategorii „normalne", jeżeli:

a) opóźnienie w spłacie kapitału i odsetek nie przekracza 30 dni,

b) historia współpracy klienta z bankiem jest pozytywna według kryteriów ustalonych przez bank,

c) z zewnętrznych baz danych wynika, że klient nie posiada przeterminowanych zobowiązań wobec innych banków lub kontrahentów w kwocie przekraczającej poziom określony w ust. 3 wobec banku lub kontrahenta,

d) nie występują jakościowe sygnały wczesnego ostrzegania, o których mowa w pkt 5 lit. b tiret drugie;

5) w przypadku pozostałych ekspozycji kredytowych:

a) ekspozycje kredytowe „normalne” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek nie przekracza 30 dni, a sytuacja ekonomiczno-finansowa dłużników nie budzi obaw,

b) ekspozycje kredytowe „pod obserwacją” – obejmujące ekspozycje kredytowe:

– w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 30 dni i nie przekracza 90 dni, a sytuacja ekonomiczno-finansowa dłużników nie budzi obaw, lub

– które wymagają szczególnej uwagi ze względu na wystąpienie sygnałów wczesnego ostrzegania, którymi w szczególności mogą być ryzyko regionu, państwa, branży, grupy klientów, grupy produktów i inne ustalone przez bank, lub

– ekspozycje po spełnieniu warunków, o których mowa w części III ust. 3 pkt 3,

c) ekspozycje kredytowe „poniżej standardu” – obejmujące:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 90 dni i nie przekracza 180 dni, lub

– skupione należności, dla których pierwotne opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek na dzień zakupu przekraczało 90 dni, a nie przekraczało 180 dni, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa może stanowić zagrożenie terminowej spłaty ekspozycji, lub

– pozostałe ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania zgodnie z art. 178 rozporządzenia nr 575/2013, które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe” lub „stracone”, lub

– ekspozycje kredytowe, wobec których zastosowano istotne zmiany umowy, o których mowa w ust. 8, a które nie zostały zaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe” lub „stracone”, lub

– ekspozycje, wobec których zastosowano zmiany umowy, o których mowa w ust. 7, wynikające z trudności finansowych klienta, ale niespełniające kryteriów istotnej modyfikacji oraz niezaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe” lub „stracone”, a niespełniające kryteriów zaklasyfikowania do kategorii „normalne” lub „pod obserwacją”,

d) ekspozycje kredytowe „wątpliwe” – obejmujące:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 180 dni i nie przekracza 365 dni, lub

– ekspozycje wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa uległa znacznemu pogorszeniu, a zwłaszcza gdy ponoszone straty w sposób istotny naruszają ich aktywa netto, lub

– ekspozycje wobec dłużników, w odniesieniu do których bank posiada informacje o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1428, z 2025 r. poz. 1085, 1170 i 1172 oraz z 2026 r. poz. 176), o ile jego sytuacja ekonomiczno-finansowa nie wskazuje konieczności klasyfikacji do kategorii „stracone”, lub

– ekspozycje, wobec których zastosowano zmiany umowy, o których mowa w ust. 7, wynikające z trudności finansowych klienta, ale niespełniające kryteriów istotnej modyfikacji oraz niezaklasyfikowane do kategorii „stracone”, a niespełniające kryteriów zaklasyfikowania do kategorii „normalne”, „pod obserwacją” lub „poniżej standardu”,

e) ekspozycje kredytowe „stracone” – obejmujące:

– ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 365 dni, lub

– skupione należności, dla których pierwotne opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek na dzień zakupu przekraczało 365 dni, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa pogorszyła się w sposób, w którym dług wskazuje, że spłata zobowiązania przez dłużnika jest mało prawdopodobna, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników, w stosunku do których ogłoszono upadłość, w tym upadłość wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, lub w stosunku do których nastąpiło otwarcie likwidacji, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników, przeciwko którym bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, lub

– ekspozycje kredytowe kwestionowane przez dłużników na drodze postępowania sądowego, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których miejsce pobytu jest nieznane i których majątek nie został ujawniony, lub

– ekspozycje kredytowe wobec dłużników, którzy zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej lub zawiesili prowadzenie działalności gospodarczej na okres co najmniej 1 roku, lub

– ekspozycje, wobec których zastosowano zmiany umowy, o których mowa w ust. 7, wynikające z trudności finansowych klienta, ale niespełniające kryteriów istotnej modyfikacji oraz niespełniające kryteriów zaklasyfikowania do kategorii „normalne", „pod obserwacją", „poniżej standardu" lub „wątpliwe".

2. Przeglądów i klasyfikacji ekspozycji kredytowych dokonuje się według danych aktualnych na dzień przeprowadzania klasyfikacji.

3. Opóźnienie w spłacie części należnej raty kapitałowej lub odsetkowej, w kwocie nieprzekraczającej poziomu istotności określonego przez właściwe organy, zgodnie z art. 128 ust. 6a pkt 2b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, nie wymaga przeklasyfikowania ekspozycji kredytowej do wyższej kategorii ryzyka, przy czym na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia za ekspozycje kredytowe wynikające z pożyczek i kredytów detalicznych, jeżeli właściwe organy takie ekspozycje wskażą, uznaje się ekspozycje kredytowe wobec osób fizycznych udzielone na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

4. Jeżeli bank posiada więcej niż jedną ekspozycję kredytową wobec jednego dłużnika, wszystkie ekspozycje kredytowe wobec tego dłużnika klasyfikuje się do najwyższej kategorii ryzyka spośród kategorii przypisanych tym ekspozycjom, przy czym zasady tej nie stosuje się w przypadku, gdy ekspozycja kredytowa została zaklasyfikowana z uwzględnieniem zasad określonych w części I ust. 4 pkt 1 i 3, 4.

5. W przypadku ekspozycji kredytowych, których spłata jest uzależniona od podmiotów innych niż dłużnik, w szczególności należności z tytułu środków pieniężnych wpłacanych na zabezpieczenie zobowiązań osób trzecich, kryterium sytuacji ekonomiczno-finansowej stosuje się w odniesieniu do tego spośród tych podmiotów i dłużnika, którego sytuacja ekonomiczno-finansowa jest najgorsza.

6. W przypadku ekspozycji kredytowych stanowiących zobowiązania solidarne osób trzecich, z wyłączeniem poręczeń i gwarancji, w tym poręczenia wekslowego, kryterium sytuacji ekonomiczno-finansowej stosuje się w odniesieniu do tej z nich, której sytuacja ekonomiczno-finansowa jest najlepsza.

7. W przypadku ekspozycji kredytowej, wobec której zmieniono harmonogram spłaty lub dokonano jakichkolwiek zmian umowy wpływających na zmianę przepływów pieniężnych wynikających z umowy, bank jest obowiązany do przeprowadzenia:

1) oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej klienta – w przypadku ekspozycji, dla których ma zastosowanie część I ust. 1 pkt 2;

2) identyfikacji, czy zastosowane udogodnienia wynikały z trudności finansowych klienta – w przypadku ekspozycji, dla których ma zastosowanie część I ust. 1 pkt 1.

8. W przypadku gdy przeprowadzona zgodnie z ust. 7 ocena wykaże, że zastosowane zmiany umowy wynikały z trudności finansowych klienta i zastosowano wobec tego klienta restrukturyzację, bank jest obowiązany do przeprowadzenia oceny istotności zmniejszenia zobowiązania finansowego na skutek zastosowanej modyfikacji. Zmniejszone zobowiązanie finansowe uznaje się za istotne, jeżeli wartość określona według poniższego wzoru przekracza ustalony przez bank próg istotności:

$$DO = (NPV0 - NPV1)/NPV0,$$

gdzie:

DO – oznacza zmniejszone zobowiązanie finansowe,

NPV0 – oznacza wartość bieżącą netto przepływów pieniężnych (łącznie z niezapłaconymi odsetkami i opłatami) oczekiwanych na mocy zobowiązań umownych przed zmianą warunków umowy oraz zdyskontowanych oryginalną efektywną stopą procentową ekspozycji,

NPV1 – oznacza wartość bieżącą netto przepływów pieniężnych oczekiwanych na podstawie nowej umowy oraz zdyskontowanych oryginalną efektywną stopą procentową ekspozycji.

Bank określa poziom istotności zmniejszenia zobowiązania finansowego, jednak nie powinien on być wyższy niż 1 %. Bank może zmienić zasady określania poziomu istotności zmniejszenia zobowiązania finansowego stosownie do art. 178 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013.

9. Gdy zmniejszone zobowiązanie finansowe jest istotne, bank:

1) klasyfikuje ekspozycję jako niewykonanie zobowiązania;

2) klasyfikuje ekspozycję do jednej z kategorii zaklasyfikowanych do grupy „zagrożone” w oparciu o:

   a) skalę zmniejszonego zobowiązania finansowego – w przypadku ekspozycji, dla których ma zastosowanie część I ust. 1 pkt 1,

   b) wyniki oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej klienta określonej w części I ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 3 – w przypadku ekspozycji, dla których ma zastosowanie część I ust. 1 pkt 2.

10. W przypadkach, o których mowa w ust. 9 pkt 2 lit. a, bank klasyfikuje ekspozycję do kategorii:

1) „poniżej standardu” – jeżeli wskaźnik „DO” jest niewiększy od 10 %;

2) „wątpliwe” – jeżeli wskaźnik „DO” jest równy 10 % lub większy od 10 % i niewiększy od 30 %;

3) „stracone” – jeżeli wskaźnik „DO” jest równy 30 % lub większy od 30 %.

III. Zmiana klasyfikacji ekspozycji kredytowych

1. Ekspozycje kredytowe mogą być przeniesione, z zastrzeżeniem ust. 3, do kolejnej kategorii o niższym stopniu ryzyka:

1) niewcześniej niż po dokonaniu przez klienta spłaty co najmniej trzech rat kapitałowych i odsetkowych zgodnie z harmonogramem wynikającym z umowy – w przypadku ekspozycji kredytowych wobec osób fizycznych i Skarbu Państwa;

2) po odzyskaniu przez dłużnika pełnej zdolności kredytowej, jednak niewcześniej niż po upływie co najmniej 90 dni terminowej obsługi zadłużenia zgodnej z harmonogramem wynikającym z umowy oraz po wystąpieniu przynajmniej jednej płatności raty na podstawie harmonogramu wynikającego z umowy – w przypadku pozostałych ekspozycji kredytowych.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, aby ekspozycja, która nie podlega działaniom restrukturyzacyjnym, mogła przestać być klasyfikowana jako zagrożona, musi spełniać warunki określone w art. 47a ust. 4 rozporządzenia nr 575/2013, to jest:

1) ekspozycja nie jest identyfikowana w kategorii „zagrożone”, nie spełnia kryteriów klasyfikacji jako niewykonanie zobowiązania zgodnie z art. 178 rozporządzenia nr 575/2013, a sytuacja dłużnika poprawiła się w takim stopniu, że bank jest przekonany, że pełna i terminowa spłata zostanie dokonana;

2) dłużnik nie posiada kwot przeterminowanych zobowiązań o ponad 90 dni.

3. Ekspozycje kredytowe restrukturyzowane, zakwalifikowane do jednej z kategorii zaklasyfikowanych do grupy „zagrożone” („poniżej standardu”, „wątpliwe” lub „stracone”) mogą być przeniesione do kolejnej kategorii o niższym stopniu ryzyka, jeżeli:

1) są spełnione przesłanki z ust. 1;

2) niezależnie od spełnienia warunku terminowej obsługi zadłużenia ostateczne zakwalifikowanie takiej ekspozycji do kategorii „pod obserwacją” może nastąpić najwcześniej po roku od daty objęcia ekspozycji działaniami restrukturyzacyjnymi lub od daty zaklasyfikowania ekspozycji jako „zagrożonych” w zależności od tego, która z tych dat przypada później;

3) ekspozycja może zostać przeniesiona do kategorii „pod obserwacją”, jeżeli po podjęciu działań restrukturyzacyjnych nie pozostały żadne kwoty przeterminowane oraz jest wysoce prawdopodobna, na podstawie analizy sytuacji finansowej dłużnika, pełna i terminowa spłata ekspozycji kredytowej.

4. Ekspozycje kredytowe restrukturyzowane mogą być zaklasyfikowane do kategorii „normalne” po spełnieniu łącznie następujących warunków:

1) upłynęły co najmniej dwa lata od dnia, w którym ekspozycja kredytowa podlegająca działaniom restrukturyzacyjnym została ponownie sklasyfikowana jako „pod obserwacją”;

2) przez co najmniej połowę okresu, przez który ekspozycja kredytowa byłaby uznawana za ekspozycję w kategorii „pod obserwacją”, były dokonywane regularne i terminowe płatności prowadzące do spłaty znacznej łącznej kwoty z tytułu kwoty głównej lub odsetek;

3) żadna z ekspozycji kredytowych wobec dłużnika nie jest przeterminowana o ponad 30 dni.

IV. Częstotliwość przeglądów i klasyfikacji ekspozycji kredytowych

1. Przeglądów i klasyfikacji ekspozycji kredytowych dokonuje się co najmniej raz na koniec każdego kwartału.

2. Kryterium sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika stosuje się co najmniej raz na rok w przypadku ekspozycji kredytowych spełniających łącznie następujące warunki:

1) ekspozycja jest zaklasyfikowana do kategorii „normalne”;

2) kwota ekspozycji łącznie z innymi ekspozycjami banku wobec tego podmiotu nie przekracza równowartości w złotych kwoty 1 mln euro, obliczonej według kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego na dzień dokonywania klasyfikacji;

3) kwota ekspozycji łącznie z innymi ekspozycjami banku wobec tego podmiotu nie przekracza 10 % kapitału Tier I banku.

Załącznik nr 2

WYKAZ ZABEZPIECZEŃ UMOŻLIWIAJĄCYCH POMNIEJSZENIE PODSTAWY TWORZENIA REZERW CELOWYCH ORAZ ODPISÓW AKTUALIZUJĄCYCH NALEŻNOŚCI ZWIĄZANYCH Z EKSPOZYCJAMI KREDYTOWYMI

Zabezpieczenia umożliwiające pomniejszenie podstawy tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi:

1) hipoteka ustanowiona na:

a) nieruchomości,

b) użytkowaniu wieczystym,

c) spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu;

2) przeniesienie na bank prawa własności nieruchomości;

3) środki pieniężne na rachunku depozytowym Ministra Finansów, o których mowa w art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, pochodzące z egzekucji z nieruchomości, na której bank posiadał hipotekę, która nie może być wyższa niż oszacowana przez bank z należytą ostrożnością, w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, wartość środków należnych bankowi jako wierzycielowi do czasu zatwierdzenia planu podziału lub nie może być wyższa niż wartość środków należnych bankowi jako wierzycielowi wynikająca ze sporządzonego i zatwierdzonego planu podziału;

4) przeniesienie na bank przez dłużnika, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności rzeczy ruchomej, na warunkach określonych przez strony w umowie;

5) przeniesienia prawa własności papierów wartościowych z wyjątkiem wymienionych w § 5 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia;

6) przeniesienie na bank, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności:

a) papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,

b) papierów wartościowych emitowanych przez bank centralny lub rząd państwa będącego członkiem Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD),

c) bankowych papierów wartościowych emitowanych przez banki inne niż wymienione w lit. b,

d) papierów wartościowych emitowanych przez podmiot, którego zobowiązania lub działalność są objęte gwarancją, poręczeniem, w tym poręczeniem wekslowym, lub innym mechanizmem wsparcia, udzielonymi przez Skarb Państwa na podstawie odrębnych przepisów, spełniającymi wymogi ochrony kredytowej w rozumieniu art. 213–215 rozporządzenia nr 575/2013;

7) zastaw na statku morskim wpisanym do rejestru okrętowego (hipoteka morska);

8) zastaw na statku powietrznym wpisanym do rejestru państwowego statków powietrznych z odpowiednim zastosowaniem art. 11 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;

9) zastaw rejestrowy na prawach własności papierów wartościowych z wyjątkiem praw własności papierów wartościowych wymienionych w § 5 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia;

10) zastaw rejestrowy na prawach własności papierów wartościowych wymienionych w § 5 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia;

11) zastaw rejestrowy na rzeczy ruchomej;

12) gwarancja, poręczenie, w tym poręczenie wekslowe, z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu podmiotu o dobrej sytuacji ekonomiczno-finansowej innego niż podmioty określone w pkt 13, 16–20, 22 i 24 pod warunkiem, że gdyby bank posiadał ekspozycję wobec tego podmiotu jako kredytobiorcy, ekspozycja ta kwalifikowałaby się do kategorii „normalne”;

13) oświadczenie patronackie zawierające zobowiązanie wystawcy do podjęcia działań wobec dłużnika mających na celu utrzymanie terminowej obsługi ekspozycji kredytowej banku oraz utrzymanie niebudzącej obaw sytuacji ekonomiczno-finansowej wystawcy zabezpieczenia, pod warunkiem że:

a) bank posiada opinię prawną potwierdzającą możliwość i skuteczność dochodzenia ewentualnych roszczeń wobec wystawcy oświadczenia,

b) zobowiązanie ciążące na wystawcy oświadczenia jest ujęte w jego księgach;

14) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe, z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu Banku Gospodarstwa Krajowego udzielone z funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie odrębnych przepisów;

15) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe, z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu Banku Gospodarstwa Krajowego, o których mowa w rozdziale 8a ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, a także regwarancja lub reporęczenie, zabezpieczające zobowiązania funduszy poręczeniowych, jeżeli są powiązane z określoną ekspozycją kredytową banku;

16) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe Skarbu Państwa, Narodowego Banku Polskiego, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego lub Banku Gospodarstwa Krajowego;

17) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu podmiotu, którego zobowiązania lub działalność są objęte gwarancją, poręczeniem lub innym mechanizmem wsparcia, udzielonymi przez Skarb Państwa na podstawie odrębnych przepisów, spełniającymi wymogi ochrony kredytowej w rozumieniu art. 213–215 rozporządzenia nr 575/2013;

18) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe, z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu banku centralnego lub rządu państwa będącego członkiem OECD;

19) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe, z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu banku mającego siedzibę w państwie będącym członkiem OECD w przypadku, gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw;

20) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe, z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu państwowej osoby prawnej, z wyłączeniem banków i zakładów ubezpieczeń, uprawnionej na podstawie odrębnych przepisów do ich udzielania w ramach realizacji powierzonych jej zadań państwowych w przypadku, gdy w budżecie państwa określono źródła sfinansowania ewentualnych zobowiązań;

21) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe, z terminem trwania gwarancji lub poręczenia równym co najmniej terminowi spłaty kredytu funduszu poręczeniowego posiadającego rating przyznany przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej na poziomie inwestycyjnym;

22) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe, jednostki samorządu terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej o dobrej sytuacji ekonomiczno-finansowej, przy czym uwzględniana kwota zabezpieczenia powinna wynikać z uchwały właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego;

23) przelew wierzytelności z akredytywy zabezpieczającej (akredytywa typu stand-by) otwartej lub potwierdzonej przez bank mający siedzibę w państwie będącym członkiem OECD w przypadku, gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw;

24) umowa ubezpieczenia eksportowego lub gwarancja ubezpieczeniowa Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A., objęta w sposób bezpośredni lub pośredni systemem gwarantowania wypłat przez Skarb Państwa, zawarta lub udzielona na podstawie przepisów o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, dla określonej umowy dotyczącej ekspozycji kredytowych – do wysokości iloczynu procentu, w jakim ryzyko wystąpienia zdarzenia jest objęte ochroną ubezpieczeniową lub gwarancyjną, i sumy odpowiednio ubezpieczenia lub gwarancji, jeżeli konieczność tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi jest następstwem zdarzeń objętych tym ubezpieczeniem lub gwarancją;

25) cesja praw do świadczeń wynikających z umów ubezpieczenia eksportowego lub cesja praw wynikających z gwarancji ubezpieczeniowych, objęta w sposób bezpośredni lub pośredni systemem gwarantowania wypłat przez Skarb Państwa, zawartych lub udzielonych na podstawie przepisów o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych – do wysokości iloczynu procentu, w jakim ryzyko wystąpienia zdarzenia jest objęte ochroną ubezpieczeniową lub gwarancyjną, i sumy odpowiednio ubezpieczenia lub gwarancji, jeżeli konieczność tworzenia rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi jest następstwem zdarzeń objętych tym ubezpieczeniem lub gwarancją;

26) gwarancja lub poręczenie, w tym poręczenie wekslowe, jednostki zarządzającej instytucjonalnym systemem ochrony, udzielone w ramach pomocy finansowej w związku z realizacją celu systemu ochrony, o którym mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, dla wsparcia procesów łączenia się banków określonych w art. 124, art. 124a i art. 146b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, pod warunkiem że łączna kwota udzielonych gwarancji lub poręczeń dla wszystkich banków działających w ramach systemu ochrony nie przekracza wartości funduszu pomocowego pomniejszonego o inne formy wsparcia udzielonego tym członkom;

27) wpłata określonej kwoty w złotych lub w innej walucie wymienialnej na rachunek banku, spełniająca warunki określone w art. 102 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, przy czym przeliczenia na złote należy dokonać według kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski na dzień dokonywania klasyfikacji;

28) zastaw rejestrowy na wierzytelności z rachunku lokaty złożonej w:

   a) banku posiadającym ekspozycję kredytową lub

   b) banku mającym siedzibę w państwie będącym członkiem OECD w przypadku, gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw

   – wraz z oświadczeniem o blokadzie lokaty oraz pełnomocnictwem do pobrania środków z rachunku lokaty;

29) przelew wierzytelności z rachunku lokaty złożonej w banku innym niż bank posiadający należność lub udzielone zobowiązanie pozabilansowe wraz z oświadczeniem o blokadzie lokaty oraz pełnomocnictwem do pobrania środków z rachunku lokaty;

30) blokada rachunku lokaty złożonej w banku posiadającym ekspozycję kredytową wraz z pełnomocnictwem do pobrania środków z rachunku lokaty;

31) ubezpieczenie ekspozycji kredytowej w zakładzie ubezpieczeń mającym siedzibę w państwie będącym członkiem OECD w przypadku, gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa zakładu ubezpieczeń nie budzi obaw;

32) bezwarunkowa cesja wierzytelności od kontrahenta mającego siedzibę w państwie będącym członkiem OECD w przypadku, gdy:

   a) wierzytelność jest bezsporna i nieprzeterminowana oraz

   b) kontrahent posiada rating przyznany przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej na poziomie inwestycyjnym;

33) przeniesienie na bank, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności papierów wartościowych niewymienionych w pkt 6, będących w obrocie giełdowym w państwie będącym członkiem OECD.

Załącznik nr 3

LIMITY KWOTY EKSPOZYCJI KREDYTOWEJ, O KTÓRĄ MOŻNA POMNIEJSZYĆ PODSTAWĘ TWORZENIA REZERW CELOWYCH ORAZ ODPISÓW AKTUALIZUJĄCYCH

Tabela nr 1

Limit pomniejszenia ekspozycji kredytowych, o których mowa w § 5 ust. 5 pkt 1 rozporządzenia

Limit pomniejszenia kwoty ekspozycji kredytowej [w %]	Okres opóźnienia w spłacie [w miesiącach]
100	niewięcej niż 48
75	powyżej 48 i niewięcej niż 60
65	powyżej 60 i niewięcej niż 72
45	powyżej 72 i niewięcej niż 84
30	powyżej 84 i niewięcej niż 96
20	powyżej 96 i niewięcej niż 108
15	powyżej 108 i niewięcej niż 120
0	powyżej 120

Tabela nr 2

Limit pomniejszenia ekspozycji kredytowych, o których mowa w § 5 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia

Limit pomniejszenia kwoty ekspozycji kredytowej [w %]	Okres opóźnienia w spłacie [w miesiącach]
100	niewięcej niż 48
75	powyżej 48 i niewięcej niż 60
65	powyżej 60 i niewięcej niż 72
45	powyżej 72 i niewięcej niż 84
20	powyżej 84 i niewięcej niż 96
0	powyżej 96